

ŠIAULIŲ LOPŠELIS-DARŽELIS „VAIKYSTĖ“ VEIKLOS KOKYBĖS ĮSIVERTINIMO ATASKAITA UŽ 2022–2023 M.

Veiklos kokybės įsivertinimo ataskaita parengta vadovaujantis Ikimokyklinio ir (ar) priešmokyklinio ugdymo programas vykdančių mokyklų veiklos kokybės įsivertinimo metodika (2021), Mokyklų, vykdančių ikimokyklinio ir (ar) priešmokyklinio ugdymo programas, veiklos kokybės įsivertinimo metodinėmis rekomendacijomis (2023).

Įsivertinimo pobūdis: visuminis.

Įsivertinimo mokykloje data: 2022-10-12–2022-12-23 ir 2023-08-31–2024-02-29.

2022 m.: Veiklos kokybės įsivertinimo darbo grupės sudėtis patvirtinta 2022-10-12 direktoriaus įsakymu Nr. V-125. Veiklos kokybės įsivertinimui pasirinkti instrumentai: tėvų apklausa (2022-10-17–2022-11-07), pedagogų apklausa (2022-10-17–2022-11-08).

2023 m.: Veiklos kokybės įsivertinimo darbo grupės sudėtis patvirtinta 2023-08-31 direktoriaus įsakymu Nr. V-76. Veiklos kokybės įsivertinimui pasirinkti instrumentai: tėvų apklausa (2023-11-14–2023-11-24).

Eil. Nr.	Vertinimo sritys	Nustatyti stiprieji mokyklos veiklos aspektai	Nustatyti silpnieji mokyklos veiklos aspektai	Tobulintini veiklos aspektai, jų poveikis vaikams ir ugdymo įstaigos pažangai
1.	Vaiko gerovė: vaiko gerovę suponuoja sąlygos, kurioms esant yra pripažįstami ir atliepiami visi vaiko poreikiai (fiziologiniai, emociniai, socialiniai, kognityviniai)	1.1. Vaikų psichologinis ir fizinis saugumas, 1.2. mokytojo sąveika su vaikais, 1.4. lygios galimybės visiems vaikams ugdytis ir tobulėti.	-	1.3. Vaikų tarpusavio sąveika. Dalis tėvų nurodo nežinantys, kokie jų ir kitų vaikų tarpusavio santykiai, kaip atliepiami emociniai poreikiai (1.3.1). Siekiant tobulinti minėtą sritį, daugiau dėmesio reikėtų skirti tėvų švietimui ir informavimui apie vaiko grupėje kuriamas taisykles, vaikų pastebimą netinkamą draugų elgesį, taisyklių, tradicijų ir pareigų grupėje žinojimą ir laikymąsi. Tėvai turėtų būti supažindinami su svarbiais vaikų tarpusavio sąveikos aspektais.
2.	Ugdymas(is): vaiko ugdymas(is) apibrėžiamas kaip aktyvi ir prasminga vaiko veikla, sudaranti sąlygas bendriesiems vaiko gebėjimams (bendro pobūdžio kūrybingumo, vaizduotės, valios ir savireguliacijos, motyvacijos, kito žmogaus pozicijos bei veiklos prasmės supratimo) formuotis.	2.1. Spontaniška vaiko inicijuota veikla (aš pats), 2.3. žaidimas.	-	2.2. Dalis pedagogų iš dalies sutinka su teiginiu, kad „Vaikai dalijasi tarpusavyje ir su manimi žiniomis, patirtimi, idėjomis“ (2.2.3). Tai gali lemti ugdytinių amžius. Siekiant tobulinti minėtą sritį, daugiau dėmesio reikėtų skirti pedagogų švietimui, praktikai, kaip užduoti atviro tipo klausimus, kaip konstruoti vaikų žinias, remiantis tikrų daiktų ir medžiagų tyrinėjimu, kaip panaudoti įvairius patirties kaupimo būdus.
3.	Ugdymo(si) aplinka. Tai įvairių	3.2. Socialinė-emocinė aplinka.	-	3.1. Fizinė aplinka. Pedagogai nurodo, kad trūksta erdvių

	<p>mokymosi aplinkos sąlygų visuma, kuri skatina vaiko ugdymą(si).</p>			<p>vaikų atsipalaidavimui ir ramybei (3.1.4). Dalis tėvų pastebi, kad grupių aplinka perkrauta (3.1.1). Saugi ir pritaikyta kiekvieno vaiko individualiems poreikiams fizinė ugdymo(si) aplinka užtikrina vaikų gerą savijautą. Todėl būtina ieškoti erdvės, kur vaikas galėtų atsipalaiduoti, pabūti vienas, pailsėtų. Vienas iš svarbių fizinės aplinkos aspektų – grupės aplinka estetiška, neperkrauta, todėl būtina peržiūrėti galimybę ugdymosi tikslams panaudoti ne tik grupės erdvę, bet ir rūbinėlę, prausyklą, koridorių. Mažiau pozityviai tėvai vertina ir lauko edukacinę aplinką. Įstaigos pedagogai sudaro galimybes (pagal amžių) vaikams prasmingai veikti darželio lauko aikštelėje, užsiimti pažintine, kūrybine veikla, kuri organizuojama bandant išlaikyti balansą tarp vaikų inicijuotos veiklos ir mokytojo pasiūlytos veiklos.</p> <p>3.3. Pažintinė aplinka.</p> <p>Pedagogai pastebi, kad vaikai ne visuomet įtraukiami kuriant ir prižiūrint grupės aplinką (3.3.2). Kuriant pažintinę ugdymo(si) aplinką, ji turi turėti aiškų edukacinį tikslą. Atsižvelgiant į vaikų amžių, svarbu juos įtraukti į grupės aplinkos kūrimą, priežiūrą, nes taip jie mokysis saugoti ją, turės praktinių galimybių prisidėti prie aplinkos puoselėjimo.</p>
4.	<p>Ugdymo strategijos. Vaikų raida pasižymi išskirtiniais bruožais, į kuriuos būtina atsižvelgti planuojant ugdymo strategijas.</p>	<p>4.1. ugdymo strategijos, padedančios vaiko asmenybinei raidai; 4.2. ugdymo strategijos, skatinančios vaiko mokymosi procesą; 4.3. ugdymo strategijos, palaikančios žaidimą kaip pagrindinę vaiko veiklą.</p>	-	-

5.	Pasiekimų vertinimas ir ugdymo planavimas. Vertinimo planavimo ciklas sudaro galimybę mokytojui kryptingai dirbti, atsižvelgti į atskirų vaikų ir (ar) jų grupių reikmes.	-	-	<p>5.1. pasiekimų vertinimas. Dalis tėvų nurodo, kad informacija apie pasiekimus ir pažangą suteikiama nesivadovaujant konfidencialumo principu (5.1.3); ne visada mokytojai informuoja apie vaikui kylančias problemas. Vertinant vaikų pasiekimus, kiekvienas vaikas turi būti pripažįstamas kaip asmuo, turintis unikalių gebėjimų, stiprybių, poreikių ir interesų. Siekiant tobulinti minėtą sritį, daugiau dėmesio reikėtų skirti mokytojų ir tėvų informacijos dalijimosi konfidencialumui.</p> <p>5.2. ugdymo planavimas. Dalis pedagogų nurodo ne visuomet išlaikantys pusiausvyrą tarp suplanuotos ir vaikų pasiūlytos veiklos (5.2.3). Siekiant tobulinti minėtą sritį, pedagogui ugdomosios veiklos plane reikėtų labiau derinti iš anksto pedagogo numatytą vaikų veiklą su jų sumanyta veikla. Tiek tėvai, tiek pedagogai nurodo, kad ne visuomet su tėvais tariamasi dėl ilgalaikių ir trumpalaikių ugdymosi tikslų (5.2.1). Siekiant tobulinti minėtą sritį, pedagogas planuodamas ugdymo(si) procesą turi bendradarbiauti su tėvais, aptarti vaiko amžiaus tarpsniui realius lūkesčius, atsižvelgti į individualias vaiko galias ir skirtingą ugdymosi patirtį, kartu sutarti dėl trumpalaikių ir ilgalaikių individualių ugdymosi tikslų.</p>
6.	Bendradarbiavimas su vaikų šeimomis. Pagarbių, bendradarbiaujančių ir ugdančių santykių kūrimas yra nuoseklus ir ilgas procesas, kuriam reikia visos mokyklos bendruomenės pastangų ir	-	-	<p>6.1. Šeimos kultūros pažinimas. Dalis tėvų nurodo, kad ne visuomet jų vaikai skatinami domėtis savo šeimos istorija, tradicijomis; dalis tėvų pasigenda bendrų veiklų tiek grupėje, tiek visos įstaigos mastu, kuomet būtų sudaromos galimybės šeimoms geriau pažinti vieni kitus (6.1.3). Bendradarbiavimą su tėvais</p>

	atsidavimo.			<p>inicijuoja mokytojas. Siekiant tobulinti minėtą sritį, būtina skatinti pedagogus kviestis šeimos narius bendradarbiauti, parodyti, kad jie yra laukiami, rasti būdų kaip juos įtraukti į vaikų ugdymosi procesą.</p> <p>6.2. Partnerystė su šeima. Dalis tėvų pasigenda tėvų švietimo programų, informacijos apie naudingas paslaugas už įstaigos ribų (6.2.3). Tobulinant šią sritį reiktų skatinti pedagogus labiau dalintis žiniomis ir idėjomis su tėvais ir kitais šeimos nariais, siekti sustiprinti tėvų kompetencijas, kad jie galėtų namuose sukurti stimuliuojančią ugdomąją aplinką. Pakviesti dalyvauti tėvus ilgalaikėje ugdymo programoje, Šiaulių pedagoginės psichologinės tarnybos siūlomuose seminaruose, higienos instituto programoje tėvams „Neįtikėtini metai“.</p>
7.	<p>Besimokančios organizacijos kultūra.</p> <p>Besimokančios mokyklos bruožas – nuolatinis mokymasis iš veiklos ir veikloje.</p>	7.2. nuolatinis profesinis tobulėjimas.	-	<p>7.1. mokyklos veiklos vadyba. Dalis tėvų pasigenda priemonių vaikų adaptacijos laikotarpiui / perėjimui į pradinį ugdymą (7.1.2). Tobulinant šią sritį skatinti pedagogus labiau dalintis žiniomis, informacija su tėvais, organizuoti bendrus susitikimus, sudaryti sąlygas tėvams tarpusavyje dalinti jiems rūpimais klausimais, lūkesčiais.</p> <p>7.3. Lyderystė mokymuisi. Dalis pedagogų iš dalies sutinka, kad mokytojų lyderystė palaikoma (7.3.1)..</p> <p>7.4. mokyklos savivalda. Dalis tėvų iš dalies sutinka, kad mokyklos savivalda aktyvi, o sprendimai joje priimami skaidriai (7.4.1).</p>